

1852. Dec. vey 53 jan

K 513/935

Édes Jánoskám! (abbol nincs hiba: hogy te engem leveleid sorasága és illetőleg gyorsasága által valami nagyon unatkoztál! hiszen egy és hónap múlva kapom tevéltre levelede; innen van az, hogy te neked leveles isse. de sohasem válaszol! ittyenek mostani, az az legfőbb: soraid is, levél de nem válasz. Tán az egyhangúságos akarod lenni? Meglehet! annál jobbítsd meg magadot!

Épen hozzájöttem atartunk indolni, hogy ne fél napra, min a multor, de hosszabb időre távozzunk meg, fogyassunk felparolva, a fő fogva volt, feleségem épen a kalfelöli halagján fogva már halagjának hogy megörvén indulunk, midőn leveled jön, sabban oly körülményesen leírva találok is gyarodas, hogy föltökésemnek tartván minden usz. Lás: ishou maradtunk; titeles nagy is ösmé-
rünk már, nagy-körű tarasai nem külvében, csak egy gyarodasot lesz volna az: min megbi-
mulni atartunk, de a kü leírás felmenes a további uszástól. Olyan édes Jánosom az ittyen leírás, min az uci napló, gyönyö-

mién leírja a legkiesőbb völgyeket, hegyeket
és tájakat, de arról egy halandó sem ösmenne
arcs aron helyse. En nem kérésed nérem ha
horrad mehet, nőlek téged, siteres! és bár egy
vörösné régi faházban találmalak is, mely fa-
húmat alacsony és ablakai vöröses ahogyan 1½
kötője, felkötve poltója, görönggyös falu,
és terialls ajtaja: még is palotában leprelnék
magamat nálad, s ha lissé táu görönggyös letele
is, boldognak érezném magamat. , Édes kezed
hiskám! minő kezelettel viselkedik irántam! 6
gondolod most ugy-e? Lassabban drága barátnő!
most ugy jársz min a kereset alatt ültő ország,
az gondolat: öte süvegeli az egész világ!
Ez csak arca iram ide: hogy könnyűvéssül be-
tanulván most, káprázó neked, és alattmarhad
jövő nyáron — Haiván. Elég ebből ennyi!

Most pedig hadd válaszoljak levelekre, elég
alattmad arcam arcam az teherrel neked is.

az én hátálam is bajszom még meg van,
is hirtelen sines: hogy még vallani leégés is tör-
tenhetik az ember fiával. Anonban nem eszt: ve-
redelmes emberek vagyok is! de mi nem!

Látam a Thátás, igazad van; de hős
még nem adom lassabbanabb könnyűvéssül; - hifony
versé én is csak seffréssül sörresem. Tudj az isten
én arca hirtelen hogy ez a fiú, nem jó ugyan van.

sorhoz kicsinykedő, verseiből a majestas hi-
ányzik; a palotádaltokban hamcslan van ülyen
cici, pici, nuci, bici, rici, vici-féle semmi!
anon tavaszi versébe, mely nyírné Petőfi: „a nap
lemond Eljött a zene” versénél lökéje; az a szó
luty, vuty, luty, kigyó-futy! nehem soha sem
sejthet. Alfa de er az eredetiség! nem akarom
hogy valakivel rövid rövid éprevéselemes, az kineé
L. ha megkallaná: hogy halálát ellensége vágja.

A geszt. His példának fivemből ömlöt,
kőbb örrimel olvasom. era a his verses, mis fél
évi tölgyszás, s aural minen kulhasan tölceni
nyer.

A magyar museum bírálatai nbn olvasom
nem is akarom olvasni. Kés Goldi ur 38?

Minek latnánk mi egy faluban János?
en is forhoz álmódram enöl, de barasom nyí
láspit egyrünk sem ösmeri e nyomomle fígés,
melhget ember a neue. Neika atker nem feresnöl
nyí egymsé, elhelén egymsálat? Furra az ember.
Jemere kirtis felesé jó ember, bek megfretted ha
megösmenied! Éőinghelábbad kemmel borilunk egy-
más nyarába midőn borá menseu; 30 nap múlva
még elöb is, már dispusálunk, ingerüllet valánk
egymsé ellen, vagy legalabb is egykedvűet; qyalsan
egyt nap sem beféleünk; barasom ha en ers meg-
gondolom: igen féggentem is nehem az igen fégy!
ha se nelem eras egy órára is köőnyöt leunél velaku
nem tudnám soha megbozásani magamnak! Jeljen
nyomomle az ember! Nem, en ara nem ohajtom,

de ar, ha te anyira rohmál tölem mino példának
mizsola, hogy jöhetnénk mehetnénk: engem igen
boldoggá tenné. De ugy-e elfőnök már jövő nyáron?
el! bizonyosan el!

Sajnálom hogy drágaság van nálunk!
még nem vagyot fölebb? meg is bírás adhamék
néket; nekem van most 100 töből életem is! Ma
raj volna elvevénnek!

Mentor is igja vagy iraja hogy ir;
de aris soha sem ir; vársam most is levelet az
regies pereim, és lassan jönnek.

Kász Károly fordítmányát megkaptam,
elofogassam, a pérs bepedem és eltolódom,
aris B. Károly nyugodt lehes, peire jó helyen van.
ej addig nem; lappja meg, míg nekem nem ir: hogy
hova tessék a Bara papjának? meg a theologiai;

Te! ti anyian vagyot ott egy töm és
menorégű emberek, és még is ritán lappjátok egy-
más? tempozkodot? ha nem minden este egyen
töleket a téli este? egy nem érem! ar ar érem
bí én! mon min mondam fölebb?

De mostfordorral Jánoska, ha néha
kompa busaságba sütyid min én, ígyál egy Eis
jó bor, min én — innám ha volna!

Van lap elég. a Páthéi már megkapam,
nekem sejt. "ar első fám már ferefeve volt"
igja valatinek. Nem! tehát elő arantant állni mind-
sár ar első fámban ugy-e? elreftint! oda a driső-
ség! Aris hogy A. heü vagyunk, hátrább is ma-
radhasunk! — Lsem velet! nőimmel együtt tö-
tokunk mindnyajozodas, keses román affrayt* laci,
Julcsa. Lsem velet! igaz barátod Murka. —
ad vocem: Román affray — — — no de, majd mások.